

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 5 JULI 1927.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE WIJZIGING VAN DE WETGEVING INZAKE INKOMSTENBELASTINGEN.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

In den loop van de jongste bespreking van het ontwerp van wet tot wijziging van de supertaxe (Vergadering van 24 Maart 1927), heeft de Regeering haar voornemen te kennen gegeven eerlang een ontwerp van wet in te dienen, strekkende tot het mede verwezenlijken van eene perequatie van de bedrijfsbelasting.

Dusdanig is het hoofddoel van het ontwerp van wet dat ik, ingevolge 's Konings bevelen, de eer heb aan de Wetgeving te onderwerpen. Er worden, bovendien, daarbij enkele wijzigingen voorzien aan de wetten inzake inkomstenbelastingen, wijzigingen ingegeven hetzij door de Commissie voor Vereenvoudiging der Belastingen, hetzij door het Beheer der Belastingen.

I. — *Grondbelasting.*

ARTIKEL EÉN.

De eigenaars van bosschen zijn thans aan de grondbelasting naar *rato* van het kadastraal inkomen uit die goederen en bovendien uit dien hoofde aan de supertaxe onderworpen.

Het kadastraal inkomen uit de bosschen werd, tallooze jaren geleden, bepaald, gelet op de hoedanigheid van den grond en op den aard der beplanting (kreupelhout, volwassen hout, mastbosch, enz.); het bevat, afgezien van de opbrengst van den grond, de vermoedelijke waarde van het hout op het tijdstip van rijpheid.

Deze waarde vertegenwoordigt over dit lang tijdperk gekapitaliseerde inkomsten, die vaak wisselvallig en onzeker zijn; de houtaanwas hangt inderdaad af van het klimaat, van de wijze van onderhoud of van exploitatie van de cryptogamische ziekten, enz.; anderzijds staat de verkoopwaarde in verhouding tot den zeer schommelenden prijs van het hout op de wereldmarkt; ten slotte kan men uiterst bezwaarlijk de met deze waarde overeenstemmende annuïteit bepalen, en toch dient ze bepaald opdat de supertaxe, waarvan het bedrag

progressief is, niet in eens bij het tegeldemaken van het hout, de tijdens 30 à 50 jaar samengehoopte inkomsten treffe.

In het stelsel van de belastingen op de werkelijke inkomsten, komt het onlogisch voor jaarlijks eene voor nog niet verwezenlijkte en misschien nooit te verwezenlijken inkomsten vrij hooge belasting te vorderen. Het invoeren van een bijzonder regime voor de beboschte eigendommen schijnt dus gebillijkt, dewijl deze eigendommen natuurlijk niet aan de belasting mogen ontglippen. Eene gematigde jaarlijksche belasting dient derhalve toegepast, doch het is billijk dat eene bijkomende belasting worde geheven op het oogenblik dat de houthakkingen of -verkoopingen geschieden.

Dat is het juist wat artikelen 1 en 13 van het ontwerp verwezenlijken. Het daarbij ingevoerd stelsel werd voorgelegd aan tal van boschbouwkundigen en gaf geen aanleiding tot eenigerlei opmerking van hunnentwege. Dienvolgens wordt er bij artikel één bepaald dat het kadastraal inkomen uit de beboschte eigendommen, per categorie, gelet op het kadastraal inkomen uit gronden van *gemiddelde* of *mindere* hoedanigheid, in de gemeente of het gewest zal worden vastgesteld, zonder dat bewust inkomen — dat aan de supertaxe blijft onderworpen — het vierde van de vermoedelijke wezenlijke opbrengst van bedoelde eigendommen moge te boven gaan.

De raming zal worden gedaan door bemiddeling van de bevoegde agenten van het water- en boschwezen; de bosschen zullen over het algemeen per boschbouwgewest in twee of drie categorieën kunnen worden ingedeeld naar den aard, de ligging en al andere overwegende bestanddeelen er van.

Het spreekt van zelf dat belasting op roerende zaken verschuldigd zal blijven op de inkomsten voortspruitende uit de rechten van jacht, van vangst met netten en strikken, enz., overeenkomstig artikel 14, 4°, 2° lid van de samengeschatte wetten betreffende de inkomstenbelastingen.

ART. 2.

Dit artikel beoogt het toepassen van den regel betreffende de nieuwe bouwen of vergrootingen op de verhoogingen van pachten en huurpenningen, dat wil zeggen, dat daarmede zal rekening worden gehouden met ingang van 1 Januari of 1 Juli volgende op de inkomstenvermeerdering.

ART. 3.

Bij artikel 8 van de samengeschatte wetten wordt bepaald dat de veranderde of verbeterde ongebouwde eigendommen, op grond van hun nieuw inkomen belastbaar zijn vanaf het jaar volgend op dit van de verandering. Bij artikel 3 van het ontwerp wordt eene uitzondering aan dit beginsel voorzien, wat betreft de in *bebouwing gebrachte* onbebouwde, woeste gronden. Deze zullen slechts van het tiende jaar af na de ontginning of de bebossing belastbaar zijn. Dit uitstel wordt voor de nieuw-beboschte gronden op twintig jaar gebracht.

Deze bepaling waarbij artikel 113 en 144 der wet van 3 Frimaire jaar VII en artikel 12 der wet van 5 Maart 1847 in aanmerking worden genomen, is van dien aard dat zij, het ontginnen of het bebossen van de onbebouwde gronden bevordert.

Een in dien zin luidend voorstel werd door de heeren *de Kerckhove d'Exaerde* en *Verachtert*, ingeliend. (*Besch. Kamer der Volksvertegenwoordigers, n° 184*).

Zooals uit de commentaren van artikel 1 blijkt, blijven de rechten van jacht, van vangst met netten en strikken, enz. aan de belasting op roerende zaken onderworpen.

Bij dit artikel, bij splitsing van de aanslagen in de grondbelasting, wordt de retributie die thans voor iedere aan pachters of huurders afgegeven waarschuwing wordt gevorderd van 50 centiem op 2 frank gebracht. Deze verhooging is uiteraard billijk.

De splitsingen van de aanslagen in de grondbelasting geven aanleiding tot veelvuldig schrijfwerk en maken de taak van de ontvangers der belastingen ingewikkeld. Het ware wenschelijk dat de eigenaars de grondbelastingen niet meer ten laste van de pachters of huurder leggen, al moest men ook in de huurcontracten bedingen dat het huur- of pachtgeld met (10 tot 20 t. h., bij voorbeeld, naar gelang van de omstandigheden) ter vervanging van de grondbelastingen wordt verhoogd. Op die wijze zou het regime van de splitsing der aanslagen trapsgewijs naar gelang van het vervallen der oude huurcontracten kunnen worden opgeheven, zonder dat er eenige stoornis in de betrekkingen tusschen eigenaars en huurders of pachters worde gebracht.

ART. 5.

Bij dit artikel wordt § 2 van artikel 13 der samengeschakelde wetten gewijzigd met dien verstande dat eene ontheffing van de grondbelasting kan worden verleend wanneer de onderhouds en herstellingskosten, over een *vijf-* en niet meer *tienjarig* tijdperk, het bij de wet bepaald bedrag van een zesde van het jaarlijksch inkomen overschrijden. Deze wijziging werd door de Commissie voor Vereenvoudiging voorgehouden.

II. — *Belasting op roerende zaken.*

ART. 6.

Dit artikel is een aanvulling van artikel 21 der samengeschakelde wetten betreffende de belasting op de inkomsten uit aangewende kapitalen : voortaan zal deze belasting slechts gevestigd worden *na aftrekking op de winsten, van de normale vergoeding voor den persoonlijken en wezenlijken arbeid van den exploitant.*

Thans is deze, die met een kapitaal van 100,000 frank slechts 9,000 frank verdient, onderworpen aan de belasting op roerende zaken op 5,000 frank (vermoedelijke inkomsten uit zijn kapitaal) en aan de bedrijfsbelasting op het overige, zegge 4,000 frank.

In de onderstelling dat de met een normaal loon overeenstemmende vergelding van den wezenlijken arbeid van den exploitant, 6,000 frank bedraagt, zou de belanghebbende voortaan nog slechts onderworpen zijn aan de belasting op roerende zaken voor een bedrag van $9,000 - 6,000 = 3,000$ frank. Vermits de betaling op roerende zaken enkel 10 t. h. beloopt dan wanneer de bedrijfsbelasting slechts tusschen 2 tot 10 t. h. schommelt, zal de voorgestelde wijziging den fiscaal last van vele belastingschuldigen verlichten.

Onder de in artikel 6 bedoelde normale vergelding dient verstaan de wedde of het loon van een bediende of arbeider in onder gelijke voorwaarden gevoerde ondernemingen, zooals is voorzien bij artikel 27, § 3, 2° lid, wat de familieleden

van den exploitant betreft die samen met laatstgenoemde arbeiden. Om evenwel misbruiken te vermijden, mag de som die als vergelding van den wezenlijken persoonlijken arbeid van den exploitant mag worden afgetrokken, het vierde van de totale winst niet overschrijden, zonder nochtans, in geen geval, minder dan 5,000 frank te mogen bedragen.

Wanneer, bij voorbeeld, de totale winst van een belastingschuldige welke 200,000 frank in zijne zaken heeft belegd, 50,000 frank beloopt met inbegrip van de inkomsten uit dit kapitaal zal de vergelding van den persoonlijken arbeid van den belanghebbende beperkt worden op het vierde, zegge op 12,500 frank, en de belasting op roerende zaken zal geheven worden op 10,000 frank, bedrag der vermoedelijke inkomsten uit het belegd kapitaal, terwijl de overige winst of 27,500 frank beschouwd wordt als zijnde het product van kapitaal en arbeid. De bedrijfsbelasting zal dan ook gevestigd worden op 12,500 frank (vermoedelijke vergelding) + 27,500 = 40,000 frank. Het deel der belasting betreffende 12,500 frank zal gebeurlijk onderworpen worden aan de bijzondere gemeentebelasting op de wedden of loonen en het ander deel aan de provincie- of gemeenteopcentiemen, volgens de methode die thans gevolgd wordt voor de loontrekkenden of bezoldigden die terzeldertijd een ander beroep uitoefenen.

Wel te verstaan, zal eene vergelding aan den exploitant slechts toegekend worden, indien hij wezenlijk persoonlijken arbeid verstrekt; dit zal over het algemeen niet het geval zijn met de belastingschuldigen die exploitaties bezitten, waarvan het beheer aan een exploitatieleider, een bestuurder of een beheerder is opgedragen.

ART. 7.

Bij artikel 7 wordt eene tweede verbetering ingevoerd: de belastingschuldige zal kunnen vragen dat het bedrag zijner aangewende kapitalen *forfaitair* worde bepaald over een *driejarig tijdperk* op het bedrag dat behoorlijk bij den aanvang van dit tijdstip vastgesteld werd.

Deze nieuwe bepaling werd voorgesteld door de Commissie voor Vereenvoudiging op aanzoek van de afgevaardigden van de Handelskamer te Brussel. Zij zal aan industrieelen en handelaars toelaten nieuwe kapitalen in hun zaken te beleggen zonder uit dien hoofde gedurende een driejarig tijdperk eene hoogere belasting op roerende zaken te moeten betalen.

III. — *Bedrijfsbelasting.*

ART. 8.

§ 1 van dit artikel is zonder meer een terechtbrenging van § 3, laatste lid van gezegd artikel 27 en van § 3 van artikel 35; het bevestigt dat het deel der winsten onderworpen aan de belasting op roerende zaken, geheven op de inkomsten hetzij uit de aangewende kapitalen, hetzij uit de actiën of aandeelen, niet aan de bedrijfsbelasting onderworpen is.

Wat § 2 van artikel 8 van het ontwerp betreft, daarbij wordt het minimum der bedrijfsbelasting, toepasselijk op de vreemde handelsreizigers en op de andere vreemde belastingschuldigen, die noch woonplaats, noch verblijfplaats, noch inrichting in België hebben, van 60 op 100 frank gebracht. Onder het vroeger fiscaal regime betaalden deze personen een vast patentrecht van 20 frank.

Het spreekt van zelf dat bij internationale overeenkomsten op voet van wederkeerigheid, de ontlasting van gezegde belasting kan worden voorzien zooals reeds bij § 4 van artikel 27 der samengeschakelde wetten werd bepaald.

ART. 9.

Dit artikel verleent aan degenen die de bedrijfsbelasting verschuldigd zijn, loontrekkenden, bezoldigden, handelaars, industrieelen, landbouwers, titularrissen van ambten, betrekkingen of vrije beroepen, *het recht* te vragen dat hun belastbare bedrijfsinkomsten *forfaitair* zouden bepaald worden over een driejarig tijdperk op grondslag van het jaarlijksch gemiddelde der over de laatste drie jaren behoorlijk vastgestelde inkomsten.

Dit is gewis een belangrijk offer gebracht op aanzoek van de Commissie voor Vereenvoudiging; doch het invorderen van de belasting wordt meteen er door vergemakkelijkt.

Het forfaitair stelsel zal facultatief zijn en alleen van den belastingschuldigde afhangen; het mag worden aangewend per tijdperk van drie jaar, van 1928 tot 1930, van 1931 tot 1933, van 1934 tot 1936, enz. op grondslag van het jaarlijksch gemiddelde der over de laatste drie jaren behoorlijk vastgestelde inkomsten. Bij overgangsmaatregel zal het forfaitair bedrag voor elke der dienstjaren 1928 tot 1930 dienen vastgesteld op grondslag van de inkomsten over de vorige twee jaren, met dien verstande dat de inkomsten over 1926 met de helft worden vermeerderd.

Over het tijdperk 1931-1933 zal het forfaitair bedrag worden vastgesteld op het jaarlijksch gemiddelde der bedrijfsinkomsten, die als grondslag hebben gediend bij het vestigen der aanslagen over 1928-1930. Indien belastingschuldigen een bedrijf in den loop van een driejarig tijdperk beginnen uit te oefenen, zal het forfait mogen vastgesteld worden, in overleg met het Beheer, voor de nog te loopen jaren van taxatie van dit tijdperk, gelet op de uitslagen of op de inkomsten van het eerste jaar van hun bedrijf het forfaitair bedrag voor de volgende taxatie-periode zal vastgesteld worden volgens het jaarlijksch gemiddelde der winsten of inkomsten verkregen in den loop der jaren van wezenlijke uitoefening van het bedrijf gedurende de geheele of gedeeltelijke vorige periode.

Het vaststellen van een forfaitair bedrag laat onderstellen enerzijds, dat er aanleiding bestaat tot taxatie, en anderzijds, dat de forfaitaire belasting onveranderlijk is, bijaldien de winsten minder bedragen dan die welke gediend hebben tot het vaststellen van het forfaitair bedrag en zelfs bij verlies. Vermindering van winsten of het verlies zullen ten andere een weerslag hebben op het voor het volgend taxatietijdperk aan te nemen gemiddelde.

Nochtans indien een belastingschuldige in den loop van een driejarig tijdperk ophoudt de bedrijfsbelasting verschuldigd te zijn, zal de bijzondere aanslag op de inkomsten over het laatste jaar van de beroepsuitoefening volgens de voorschriften van artikel 52, § 2 der samengeschakelde wetten, gevestigd worden naar de werkelijke uitslagen van het jaargedeelte gedurende hetwelk het beroep werd uitgeoefend.

De forfaitaire winsten of inkomsten, die voor het vestigen van de bedrijfsbelasting aangenomen werden, zullen eveneens voor het berekenen van de supertaxe dienen.

IV. — *Bedrag der cedulaire belastingen.*

ART. 10.

Dit artikel heeft ten doel de invordering van de belasting te vereenvoudigen; de wet voorziet dat de aanslagen in de grondbelasting van minder dan 1 frank (in hoofdsom) niet in het kohier worden opgenomen; men stelt voor dit cijfer op 3 frank te brengen.

ART. 11.

Dit artikel strekt in hoofdzaak tot het verwezenlijken van een perequatie van de bedrijfsbelasting, gelijk aan die welke de wetgever met betrekking tot de supertaxe heeft goedgekeurd.

Thans wordt deze belasting berekend per schijf van 5,000 frank inkomsten en verhoogt het bedrag van 2 t. h. met 1 t. h. per schijf, zonder 10 t. h. voor het inkomstengedeelte boven 40,000 frank te mogen overtreffen.

Voortaan zal de belasting per schijf van 10,000 frank gevestigd worden en zal het aanvangsbedrag van 2 t. h. zooals thans, met 1 t. h. per schijf verhoogden, zonder 10 t. h. van het inkomstengedeelte boven 80,000 frank, in plaatse van 40,000 frank, te mogen overschrijden.

Ziedaar de strekking van §§ 1 en 2 van artikel 11 van het ontwerp. Aan de hand van tabelbijlage A kan men de uitslagen van het huidige stelsel vergelijken met die van de voorgestelde bepalingen.

V. — *Verschillende bepalingen.*

ART. 12.

Een belangrijke hervorming uit oogpunt van de vergemakkelijking der thesaurieverrichtingen, maakt het voorwerp uit van artikel 12 van het ontwerp; bij dit artikel wordt bepaald dat « wat de niet bij de bron afgehouden inkomstenbelastingen, zoomede de belasting op het mobiliair en de personeele belasting betreft, de belastingschuldigen er toe gehouden zijn, vóór 1 Mei van elk jaar, eene som te betalen minstens gelijk aan de helft, hetzij van die welke zij voor het vorig jaar hebben betaald, hetzij van het benaderend beslag van de aanslagen die uit hunne aangiften betreffende deze belastingen zullen voortspruiten ».

Desnoods zal dit bedrag aan de belanghebbenden door den bevoegden toezienner worden aangegeven. De nog verschuldigde sommen zijn betaalbaar binnen de maand waarin de belastingplichtigen het aanslagsbericht of het waarschuwingsoittreksel uit het kohier ontvangen.

Het voorgehouden stelsel gaat uit van hetgeen in het buitenland, inzonderheid in de Vereenigde-Statens, in praktijk is. Het zal ten gevolge hebben dat aanzienlijke sommen, minstens zes maand vroeger dan thans, in de Staatskas binnenvloeien.

ART. 13.

Om de redenen uiteengezet naar aanleiding van artikel 1, wordt bij artikel 13 de netto-opbrengst van de houtvellingen of -verkoopingen, 't is te zeggen het bruto-bedrag ervan verminderd met ééne vijfde voor alle onkosten, aan een bijzondere belasting van 5 t. h. onderworpen. De grondbelasting bereikt over

het algemeen 10 tot 15 t. h. met de opcentiemen; het aanslagcijfer van de voorgestelde belasting, welke de cedulaire belasting en de supertaxe ter zake de opbrengst der vellingen vervangt, is dus geenszins overdreven; het bedrag er van is gematigd, ten aanzien van het feit dat eigenaars van bosschen sedert lang de grondbelasting betalen op een hooger kadastraal inkomen dan de opbrengst van den grond en dat zij bovendien, sedert 1920, de supertaxe op niet verwezenlijke inkomsten gedragen hebben.

Het in artikel 13 van het ontwerp gebruikte woord « vellingen » moet in zijn algemeene beteekenis genomen worden; het bedoelt niet alleen de eigenlijke vellingen maar ook de uitdunningen en andere dergelijke verrichtingen.

De in alle punten met de supertaxe gelijkgestelde nieuwe belasting zal betaalbaar zijn in de maand van de velling of van de verkooping op aangifte gedaan ten kantore van den ontvanger der belastingen van de plaats waar ze geschied is. In voorkomend geval, zullen de aanslagen gevestigd en ingevorderd worden volgens de gewone regelen inzake rechtstreeksche belastingen.

Ten einde de gemeenten te vergoeden voor de vermindering harer inkomsten welke voor haar zou voortspruiten uit een nieuwe raming van het kadastraal inkomen der beboschte eigendommen, voorzien bij artikel 1 van het ontwerp, wordt bij § 2 van artikel 13 bepaald dat één tiende van de bijzondere taxe van 5 t. h. aan de gemeenten wordt toegekend. Maar er mogen opcentiemen noch soortgelijke belastingen op gezegde taxe worden gevestigd.

VI. — *Overgangsbepaling.*

ART. 14.

Naar luid van § 1 van artikel 14, zijn de bepalingen van de nieuwe wet toepasselijk met ingang van 1 Januari 1928.

De forfaitaire aanslagen in de belasting op roerende zaken geheven op de inkomsten uit belegde kapitalen of in de bedrijfsbelasting mogen, met ingang van 1928 over tijdperken van 3 jaar worden gevestigd; geen overgangsmaatregel moet voorzien worden wat betreft de belasting op roerende zaken, daar deze gevestigd is op het bedrag van het belegd kapitaal behoorlijk vastgesteld bij den aanvang van het driejarig tijdperk, 't is te zeggen, bij den aanvang van het jaar 1928 of van het éénjarig dienstjaar dat voor het tijdperk 1928-1930 in 1928 eindigt.

Wat de bedrijfsbelasting betreft, deze zal uitzonderingsgewijs en bij overgangsmaatregel voor elk der dienstjaren 1928 tot 1930 gevestigd worden op het gemiddelde der winsten over de twee vorige jaren, met dien verstande dat de winsten over 1926 met de helft vermeerderd worden.

Deze overgangsmaatregel werd ingegeven door het verlangen om zoo spoedig mogelijk de forfaitaire taxatie toe te passen, daarbij evenwel rekening gehouden met de schommelingen welke de muntstabilisatie in de inkomsten over het driejarig tijdperk 1925-1927 heeft kunnen teweegbrengen; de belasting van 1928 kan dus gevestigd worden op het gemiddelde der met de helft vermeerderde winsten over 1926 verhoogd alsmede op de baten over 1927; de belastingen van 1929 zullen het gemiddelde der inkomsten over de jaren 1927 en 1928 tot grondslag hebben en die van 1930 zullen op het gemiddelde der jaren 1928-1929 worden gevestigd.

Beide forfaitaire bedragen dienen niet noodzakelijk terzelfder tijd toegepast; zoo kan een belastingschuldige voor het tijdperk 1928-1930 het voordeel vragen van de forfaitaire vaststelling in zake de belasting op roerende zaken geheven op de inkomsten in belegde kapitalen en verder de bedrijfsbelasting op de *werkelijk* behaalde bedrijfswinsten dragen.

De forfaitaire bedragen voor de tijdperken 1931-1933, 1934-1936, zullen vastgesteld worden hetzij volgens het belegd kapitaal dat tot grondslag voor de belasting op roerende zaken voor het dienstjaar 1931, 1934, enz., heeft gediend; hetzij het *jaarlijksch* gemiddelde der winsten aangenomen voor de taxaties van de dienstjaren 1928 tot 1930 en 1931 tot 1933.

Natuurlijk wordt er bij het toepassen van het forfaitair bedrag ondersteld, dat de gegevens die tot het vaststellen er van gediend hebben nauwkeurig zijn. Mochten, deze gegevens onnauwkeurig worden bevonden, dan zouden de forfaitaire belastingen verbeterd worden, onverminderd de andere straffen welke het vaststellen van bedrog zou medebrengen.

De Minister van Financiën,

Bon M. HOUTART.

BIJLAGE A.

Rooster van de bedrijfsbelasting.

BELASTBARE BEDRIJFS- INKOMSTEN VAN :	HUIDIG STELSEL.		VOORGESTELD STELSEL.		
	De bedrijfsbelasting wordt berekend <i>per schijven van inkomsten van 5,000 frank.</i> Het aanslagcijfer van 2 t. h. voor de eerste schijf verhoogt trapsgewijze met 1 t. h. voor de andere schijven zonder 10 t. h. te mogen overtreffen voor het inkomstgedeelte boven 40,000 frank.		De bedrijfsbelasting wordt berekend <i>per schijven van inkomsten van 10,000 frank.</i> Het aanslagcijfer van 2 t. h. voor de eerste schijf verhoogt trapsgewijze met 1 t. h. voor de andere schijven, zonder 10 t. h. te mogen overtreffen voor het inkomstgedeelte boven 80,000 frank.		
	Aanslagcijfer per schijf.	Bedrag.	Aanslagcijfer per schijf.	Bedrag.	Vershil in minder.
10,000	2-3	250	2	200	50
20,000	4-5	700	3	500	200
30,000	6-7	1,350	4	900	450
40,000	8-9	2,200	5	1,400	800
50,000	10 %	3,200	6	2,000	1,200
60,000		4,200	7	2,700	1,500
70,000		5,200	8	3,500	1,700
80,000		6,200	9	4,400	1,800
90,000		7,200	10 %	5,400	1,800
100,000		8,200		6,400	1,800
125,000		10,700		8,900	1,800
150,000		13,200		11,400	1,800
175,000	10 %	15,700		13,900	1,800
200,000		18,200		16,400	1,800
250,000		23,200	10 %	21,400	1,800
300,000		28,200		26,400	1,800
350,000		33,200		31,400	1,800
400,000		38,200		36,400	1,800
450,000		43,200		41,400	1,800
500,000		48,200		46,400	1,800
600,000		58,200		56,400	1,800
700,000		68,200		66,400	1,800
800,000		78,200		76,400	1,800
900,000		88,200		86,400	1,800
1,000,000		98,200		96,400	1,800

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 5 JUILLET 1927.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LÉGISLATION CONCERNANT LES IMPÔTS SUR LES REVENUS

EXPOSÉ DES MOTIFS.

MESSIEURS,

Au cours de la discussion récente du projet de loi modifiant la supertaxe (séance de la Chambre du 24 mars 1927), le Gouvernement a annoncé son intention de déposer prochainement un projet de loi tendant à réaliser une péréquation de la taxe professionnelle.

Tel est le but principal du projet de loi que, d'après les ordres du Roi, j'ai l'honneur de soumettre à la Législature. Ce projet prévoit, en outre, certaines modifications aux lois d'impôts sur les revenus, suggérées soit par la Commission de Simplifications des impôts, soit par l'Administration des Contributions.

I. — Contribution foncière.

ARTICLE PREMIER.

Les propriétaires de bois sont actuellement soumis à la contribution foncière à raison du revenu cadastral de ces biens et ils supportent en outre de ce chef la supertaxe.

Le revenu cadastral des bois a été fixé, il y a de nombreuses années, eu égard à la qualité du terrain et à la nature du peuplement (taillis, futaie, sapinière, etc.); il comprend, indépendamment de la rente du sol, la valeur présumée du bois à l'époque de sa maturité.

Cette valeur représente des revenus capitalisés pendant cette longue période, revenus souvent aléatoires ou incertains; la croissance du bois dépend en effet des éléments climériques, de son mode d'entretien ou d'exploitation, des maladies cryptogamiques, etc.; d'autre part, la valeur de vente est en fonction du prix très variable du bois sur le marché mondial; enfin, il est très difficile de calculer l'annuité correspondant à cette valeur et cependant il est nécessaire de la déterminer pour que la supertaxe, dont le taux est progressif, n'atteigne pas, en une fois, lors de la réalisation du bois, des revenus accumulés pendant trente à cinquante ans.

Dans le système des impôts sur les revenus réels, il paraît irrationnel d'exiger annuellement une contribution assez élevée pour des revenus non encore réalisés;

et qui ne le seront peut-être jamais. Un régime spécial semble donc se justifier pour les propriétés boisées : celles-ci ne peuvent naturellement échapper à l'impôt. Un impôt annuel, modéré, doit donc être appliqué ; mais il est juste qu'un droit supplémentaire soit perçu au moment où se feront les coupes ou les ventes de bois. C'est ce que réalisent les articles 1 et 13 du projet. Le système qu'ils consacrent a été soumis à de nombreux sylviculteurs et n'a donné lieu de leur part à aucune objection. En conséquence, l'article 1er dispose que le revenu cadastral des propriétés boisées sera fixé, par catégorie, en égard au revenu cadastral des terres de qualité *moyenne* ou *inférieure*, dans la commune ou la région, sans que ce revenu — qui continuera à être assujéti à la supertaxe — puisse excéder le quart du produit effectif présumé des propriétés susvisées.

L'évaluation sera faite à l'intervention des agents compétents des Eaux et Forêts : les bois pourront généralement être classés, par région sylvicole, en deux ou trois catégories, selon leur nature, leur situation et tous autres éléments déterminants.

Il va de soi que la taxe mobilière restera due sur les revenus provenant des droits de chasse, de tenderie, etc., conformément à l'article 14, 4°, deuxième alinéa, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

ART. 2.

Cet article tend à appliquer aux augmentations de fermage ou de loyer la règle relative aux nouvelles constructions ou agrandissements, c'est-à-dire qu'il en sera tenu compte à partir du 1er janvier ou du 1er juillet qui suit l'augmentation du revenu.

ART. 3.

L'article 8 des lois coordonnées dispose que les propriétés non bâties, transformées ou améliorées, sont imposables, en raison de leur nouveau revenu, à partir de l'année qui suit celle du changement. L'article 3 du projet prévoit une exception à ce principe quant aux terres vaines et vagues, *mises en culture* : celles-ci ne seront imposables qu'à *partir de la dixième année après le défrichement*. Ce délai sera porté à *vingt ans pour les terrains nouvellement boisés*.

Cette disposition, qui s'inspire des articles 113 et 114 de la loi du 3 frimaire an VII et de l'article 12 de la loi du 5 mars 1847, est de nature à favoriser le défrichement ou le boisement des terrains incultes.

Une proposition dans ce sens a été déposée par MM. de Kerhove d'Exaerde et Verachtert. (Document Chambre des Représentants, n° 184.) Ainsi que le font ressortir les commentaires de l'article 1er, les revenus provenant des droits de chasse, de tenderie, etc., continueront à être imposés à la taxe mobilière.

ART. 4.

Cet article porte de fr. 0.50 à 2 francs la rétribution actuellement exigée par avertissement remis aux fermiers ou locataires en cas de division de cotes foncières. La majoration s'explique d'elle-même.

Les divisions de cotes foncières occasionnent de multiples écritures et compliquent la tâche des receveurs des contributions. Il serait à souhaiter que les propriétaires ne mettent plus les contributions foncières à charge de leurs

fermiers ou locataires, quitte à stipuler dans les baux que le loyer ou fermage est augmenté de (10 à 20 % par exemple selon les circonstances) pour tenir lieu des impositions foncières. On arriverait ainsi graduellement à la disparition du régime des divisions de cotes, au fur et à mesure de l'expiration des baux anciens, sans qu'aucun trouble soit apporté dans les rapports entre propriétaires et locataires ou fermiers.

ART. 5.

Cet article modifie le § 2 de l'article 13 des lois coordonnées en ce sens qu'un dégrèvement de la contribution foncière peut être accordé quand les frais d'entretien et de réparation excèdent, pour une période *quinquennale*, et non plus *décennale*, la quotité d'un sixième du revenu annuel, fixée par la loi. Cette modification a été suggérée par la Commission de Simplifications.

II. — *Taxe mobilière.*

ART. 6.

Cet article complète l'article 21 des lois coordonnées relatives à la taxe sur les revenus des capitaux investis; désormais cette taxe ne sera établie *qu'après déduction, sur les bénéfices, de la rémunération normale du travail personnel et effectif de l'exploitant.*

Actuellement, celui qui, avec un capital de 100,000 francs, ne gagne que 9,000 francs est assujéti à la taxe mobilière sur 5,000 francs (revenus présumés de son capital) et à la taxe professionnelle sur le surplus, soit sur 4,000 francs.

Dorénavant, à supposer que la rémunération du travail effectif de l'exploitant, correspondant à un salaire normal, s'élève à 6,000 francs, l'intéressé ne serait plus assujéti à la taxe mobilière qu'à concurrence de $9,000 - 6,000 = 3,000$ francs. La taxe mobilière étant de 10 %, alors que la taxe professionnelle varie de 2 à 10 %, la modification proposée atténuera la charge fiscale de beaucoup de contribuables.

La rémunération normale dont il est question à l'article 6 doit s'entendre du traitement ou salaire d'un employé ou ouvrier dans des entreprises exercées dans des conditions semblables, ainsi qu'il est prévu à l'article 27, § 3, 2e alinéa, en ce qui concerne les membres de la famille de l'exploitant travaillant avec lui. Mais pour éviter des abus, la somme qui peut être déduite comme rémunération du travail *personnel* effectif de l'exploitant ne peut excéder le quart du bénéfice total sans cependant pouvoir être inférieure, en aucun cas, à 5,000 francs.

Par exemple, lorsque le bénéfice total d'un redevable ayant investi 200,000 francs dans ses affaires est de 50,000 francs y compris les revenus de ce capital, la rémunération du travail personnel de l'intéressé sera limitée au quart, soit à 12,500 francs et la taxe mobilière sera perçue sur 10,000 francs, montant des revenus présumés du capital investi, le surplus ou 27,500 francs étant censé le produit du capital et du travail. La taxe professionnelle sera dès lors établie sur $12,500$ (rémunération présumée) + $27,500 = 40,000$ francs; la partie de l'impôt afférente à 12,500 francs subira éventuellement la taxe communale spéciale sur les traitements ou salaires et l'autre partie sera passible des additionnels provinciaux ou communaux, selon la méthode actuellement suivie en ce qui concerne les salariés ou appointés qui exercent en même temps une autre profession.

Bien entendu, une rémunération ne sera attribuée à l'exploitant que s'il fournit un travail personnel effectif; tel ne sera pas le cas généralement pour les redevables qui possèdent des exploitations dont la gestion est confiée à un chef de culture, un directeur ou un gérant.

ART. 7.

L'article 7 consacre une seconde innovation : il permet au redevable de demander que le montant de ses capitaux investis soit fixé *forfaitairement*, pour une période triennale, au montant dûment constaté au début de cette période.

Cette innovation a été proposée par la Commission de Simplifications à la demande des délégués de la Chambre de Commerce de Bruxelles. Elle permettra aux industriels et négociants d'investir de nouveaux capitaux dans leurs affaires sans être soumis de ce chef, pendant une période de trois ans, à une taxe mobilière plus élevée.

III. — *Taxe professionnelle.*

ART. 8.

Le § 1er de cet article n'est qu'une simple mise au point du § 3, dernier alinéa, dudit article 27 et du § 3 de l'article 35; il dispose que la partie des bénéfices assujettis à la taxe mobilière sur les revenus, soit des capitaux investis, soit des actions ou parts, n'est pas soumise à la taxe professionnelle.

Quant au § 2 de l'article 8 du projet, il porte de 60 à 100 francs le minimum de la taxe professionnelle applicable aux commis-voyageurs étrangers et aux autres redevables étrangers n'ayant ni domicile, ni résidence, ni établissement en Belgique. Sous l'ancien régime fiscal, ces personnes payaient un droit de patente fixe de 20 francs.

Il va de soi que des conventions internationales peuvent, sous condition de réciprocité, prévoir l'exonération dudit impôt, ainsi qu'en dispose déjà le § 4 de l'article 27 des lois coordonnées.

ART. 9.

Cet article accorde aux redevables de la taxe professionnelle — salariés, appointés, commerçants, industriels, cultivateurs, titulaires de charges, d'offices ou de professions libérales — la faculté de demander que leurs revenus professionnels imposables soient fixés *forfaitairement* pour une période triennale sur la base de la moyenne annuelle des revenus, dûment constatés, des trois dernières années.

C'est là, sans doute, un sacrifice important consenti à la demande de la Commission de Simplifications; mais, en même temps, une facilité pour la perception de l'impôt.

Le système du forfait sera facultatif; il dépendra du redevable seul; il sera admis par période de trois ans, de 1928 à 1930, de 1931 à 1933, de 1934 à 1936, etc., sur la base de la moyenne annuelle des revenus, dûment constatés, des trois dernières années. Par mesure transitoire, le forfait pour chacun des exercices 1928 à 1930 sera établi sur la base des revenus des deux années précédentes, ceux de 1926 étant augmentés de moitié.

Pour la période 1931-1933, le forfait sera établi sur la moyenne annuelle des revenus professionnels, dûment constatés, des années 1928-1930. Si des

redevables commencent à exercer une profession dans le cours d'une période triennale, le forfait pourra être déterminé, d'accord avec l'Administration, pour les années de taxation de cette période restant à courir, eu égard aux résultats ou aux revenus de la première année d'exercice; le forfait pour la période de taxation suivante sera fixé selon la moyenne annuelle des bénéfices ou revenus obtenus au cours des années d'exercice effectif de la profession pendant tout ou partie de la période antérieure.

Le forfait suppose, d'une part, qu'il donne lieu à taxation et, d'autre part, que la taxe forfaitaire restera immuable si les bénéfices sont inférieurs à ceux qui ont servi à l'établissement du forfait et même en cas de perte. La diminution des bénéfices ou la perte influenceront d'ailleurs la moyenne forfaitaire à adopter pour la période de taxation suivante. Toutefois, si un contribuable cesse d'être passible de la taxe professionnelle au cours d'une période triennale, la cotisation spéciale sur les revenus de la dernière année d'exercice de la profession sera établie, selon les prescriptions de l'article 32, § 2, des lois coordonnées, d'après les résultats effectifs de la partie d'année pendant laquelle la profession aura été exercée.

Les bénéfices ou revenus forfaitaires admis pour l'établissement de la taxe professionnelle le seront également pour la supertaxe.

IV. — Taux des impôts cédulaires.

ART. 10.

Cet article a pour but de réaliser une simplification dans la perception de l'impôt; la loi prévoit que les cotes foncières inférieures à 1 franc (en principal) ne sont pas comprises au rôle; on propose de porter ce chiffre à 3 francs.

ART. 11.

Cet article tend en ordre principal à réaliser une péréquation de la taxe professionnelle analogue à celle que le législateur vient de consacrer quant à la supertaxe.

Actuellement cet impôt est calculé par tranche de 5,000 francs de revenus et le taux initial de 2 % croît de 1 % par tranche, sans pouvoir dépasser 10 % pour la partie des revenus excédant 40,000 francs.

Dorénavant, la taxe sera rétablie par tranche de 10,000 francs et le taux initial de 2 % croîtra comme à présent de 1 % par tranche sans pouvoir dépasser 10 % pour la partie des revenus excédant 80,000 francs au lieu de 40,000 francs.

Telle est la portée des §§ 1 et 2 de l'article 11 du projet. Le tableau annexe A permet de comparer les résultats du système actuel et ceux des dispositions proposées.

V. — Dispositions diverses.

ART. 12.

Une réforme importante au point de vue des facilités de la Trésorerie fait l'objet de l'article 12 du projet; cet article dispose que « pour les impôts sur les revenus, non retenus à la source, de même qu'en ce qui concerne l'impôt sur le mobilier et la contribution personnelle, les redevables seront tenus de verser, avant le 1er mai de chaque année, une somme au moins égale à la moitié soit de

celle qu'ils ont payée pour l'année antérieure, soit du montant approximatif des cotisations qui résulteront de leurs déclarations relatives aux dits impôts. Au besoin, ce montant sera indiqué aux intéressés par le Contrôleur compétent. Les sommes restant dues seront payables dans le mois de la réception de l'avis de cotisation ou de l'avertissement extrait de rôle.

Le système proposé s'inspire de ce qui se pratique à l'étranger, notamment aux États-Unis. Il aura pour effet de faire rentrer dans les caisses de l'État des sommes considérables au moins trois à six mois plus tôt qu'actuellement.

ART. 13.

Pour les raisons exposées à propos de l'article 1er, l'article 13 assujettit à un impôt spécial de 5 % le produit net des coupes ou des ventes de bois, c'est-à-dire leur montant brut diminué d'un cinquième pour tous frais. La contribution foncière atteint généralement 10 à 15 %, avec les additionnels; le taux de l'impôt proposé, qui tiendra lieu d'impôt cédulaire et de supertaxe quant au produit des coupes, n'a donc rien d'exagéré; il a été fixé à un taux modéré eu égard au fait que les propriétaires de bois acquittent depuis longtemps la contribution foncière sur un revenu cadastral supérieur à la rente du sol et en outre qu'ils ont supporté la supertaxe, depuis 1920, sur des revenus non réalisés.

Le mot « coupes » employé à l'article 13 du projet doit être pris dans son acception générale; il vise non seulement les coupes proprement dites mais aussi les élagages et autres opérations analogues.

L'impôt nouveau sera payable dans le mois de la coupe ou de la vente, sur déclaration faite au bureau du receveur des contributions de la localité où elle aura eu lieu. Le cas échéant, les cotisations seront établies et recouvrées selon les règles usitées en matière d'impôts directs.

Afin de dédommager les communes de la diminution de ressources résultant pour elles de la nouvelle évaluation du revenu cadastral des propriétés boisées, prévue à l'article 1er du projet, le § 2 de l'article 13 dispose qu'un dixième de la taxe spéciale de 5 % est attribué aux communes. Mais il ne pourra être établi des additionnels à la dite taxe, ni des impositions similaires.

V. — *Disposition transitoire.*

ART. 14.

Aux termes du § 1er de l'article 14, les dispositions de la loi nouvelle seront applicables à partir du 1er janvier 1928.

Les impositions forfaitaires à la taxe mobilière sur les revenus des capitaux investis ou à la taxe professionnelle pourront être établies par périodes de 3 ans à partir de 1928; aucune mesure transitoire n'est à prévoir en ce qui concerne la taxe mobilière celle-ci étant basée sur le montant du capital investi, dûment constaté, au début de la période triennale, c'est-à-dire, au début de l'année 1928 ou de l'exercice annuel finissant en 1928 pour la période 1928-1930.

Quant à la taxe professionnelle, elle sera établie à titre exceptionnel et transitoire pour chacun des exercices 1928 à 1930 sur la moyenne des bénéfices des deux années précédentes, ceux de 1926 étant augmentés de moitié.

Cette mesure transitoire est dictée par le désir d'appliquer au plus tôt la taxation forfaitaire tout en tenant compte des fluctuations que la stabilisation monétaire a pu produire dans les revenus de la période triennale 1925-1927;

l'impôt de 1928 pourra donc être établi sur la moyenne des bénéfices de 1926 augmentés de moitié et des profits de 1927 ; les impôts de 1929 auront pour base la moyenne des revenus des années 1927 et 1928 et ceux de 1930 seront établis sur la moyenne des années 1928-1929.

Les deux forfaits ne doivent pas nécessairement être appliqués simultanément ; ainsi un redevable pourra solliciter pour la période 1928-1930 le bénéfice du forfait en matière de taxe mobilière sur les revenus des capitaux investis et continuer à subir la taxe professionnelle sur les bénéfices professionnels *effectivement* réalisés.

Les forfaits pour les périodes 1931-1933, 1934-1936 seront établis soit d'après le capital investi qui aura servi de base à la taxe mobilière pour l'exercice 1931, 1934, etc., soit suivant la moyenne *annuelle* des bénéfices dûment constatés des années 1928 à 1930 et 1931 à 1933.

L'application du forfait suppose naturellement l'exactitude des éléments qui ont servi à l'établir. Si ces éléments venaient à être reconnus inexacts, les impositions forfaitaires seraient rectifiées, sans préjudice des autres sanctions qu'entraînerait la constatation des fraudes.

Le Ministre des Finances,

Bon M. HOUTART.

ANNEXE A.

Barème de la taxe professionnelle.

REVENUS PROFESSIONNELS IMPÔSABLES DE :	SYSTÈME ACTUEL.		SYSTÈME PROPOSÉ.		
	La taxe professionnelle se calcule par tranches de revenus de 5,000 francs. Le taux de 2 % pour la 1 ^{re} tranche augmente graduellement de 1 % pour les autres tranches sans pouvoir dépasser 10 % pour la partie des revenus excédant 40,000 francs.		La taxe professionnelle se calcule par tranches de revenus de 10,000 francs. Le taux de 2 % pour la 1 ^{re} tranche augmente graduellement de 1 % pour les autres tranches sans pouvoir dépasser 10 % pour la partie des revenus excédant 80,000 francs.		
	Taux par tranche.	Montant.	Taux par tranche.	Montant.	Différence en moins.
10,000	2 - 3	250	2	200	50
20,000	4 - 5	700	3	500	200
30,000	6 - 7	1,350	4	900	450
40,000	8 - 9	2,200	5	1,400	800
50,000	10 %	3,200	6	2,000	1,200
60,000		4,200	7	2,700	1,500
70,000		5,200	8	3,300	1,700
80,000		6,200	9	4,400	1,800
90,000		7,200	10 %	5,400	1,800
100,000		8,200		6,400	1,800
125,000		10,700		8,900	1,800
150,000		13,200		11,400	1,800
175,000	10 %	15,700		13,900	1,800
200,000		18,200	10 %	16,400	1,800
250,000		23,200		21,400	1,800
300,000		28,200		26,400	1,800
350,000		33,200		31,400	1,800
400,000		38,200		36,400	1,800
450,000		43,200		41,400	1,800
500,000		48,200		46,400	1,800
600,000		58,200		56,400	1,800
700,000		68,200		66,400	1,800
800,000		78,200		76,400	1,800
900,000		88,200		86,400	1,800
1,000,000		98,200		96,400	1,800

CHAMBRE
des Représentants.

KAMER
der Volksvertegenwoordigers.

Projet de loi modifiant la législation
en matière d'impôts directs.

Ontwerp van wet houdende wijziging
van de wetten in zake rechtstreek-
sche belastingen.

ALBERT,

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, Salut.

Sur la proposition de Notre Ministre
des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le projet de loi dont la teneur suit
sera présenté en Notre Nom aux Cham-
bres législatives par Notre Ministre des
Finances.

Les modifications indiquées ci-après
sont apportées aux lois coordonnées
relatives aux impôts sur les revenus.

I. *Contribution foncière.*

ARTICLE PREMIER.

L'article 5 est complété comme suit :

§ 5. Le revenu cadastral des proprié-
tés boisées est fixé par catégorie, eu
égard à celui des terres de qualité
moyenne ou inférieure dans la com-
mune ou région, sans que ledit revenu
puisse excéder le quart du produit
effectif présumé des propriétés sus-
visées.

ART. 2.

L'alinéa suivant est ajouté à l'ar-
ticle 7 :

Il est tenu compte des augmentations
de fermage ou de loyer à partir du

ALBERT,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Op de voordracht van Onzen Minister
van Financiën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Het ontwerp van wet, waarvan de
tekst volgt, wordt in Onzen Naam bij
de Wetgevende Kamers ingediend door
Onzen Minister van Financiën.

Onderstaande wijzigingen worden
gebracht aan de samengeschakelde wet-
ten betreffende de inkomstenbelastingen.

I. — *Grondbelasting.*

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 5 wordt aangevuld als volgt :

§ 5. Het kadastraal inkomen uit de
beboschte eigendommen wordt per cate-
gorie, gelet op het inkomen uit de
gronden van gemiddelde of mindere
hoedanigheid in de gemeente of het
gewest vastgesteld, zonder dat dit in-
komen het vierde deel van de vermoe-
delijke wezenlijke opbrengst van even-
bedoelde eigendommen moge overtref-
fen.

ART. 2.

Volgend lid wordt aan artikel 7 toe-
gevoegd :

Met de verhoogingen van pacht- of
huurgeld wordt er rekening gehouden

1er janvier ou du 1er juillet qui suit leur exigibilité. met ingang van den 1ⁿ Januari of den 1ⁿ Juli na de invorderbaarheid er van.

ART. 3.

L'alinéa suivant est ajouté à l'article 8 :

Toutefois, les terres vaines et vagues mises en culture ne sont imposables, à raison de leur nouvelle nature, qu'à partir de la dixième année après le défrichement.

Pour les terrains nouvellement boisés, ce délai est porté à vingt ans à compter du boisement.

ART. 4.

La rétribution de 50 centimes par avertissement remis en exécution de l'article 12, aux fermiers ou locataires, est portée à 2 francs.

ART. 5.

Le § 2 de l'article 13 est modifié comme suit :

§ 2. En ce qui concerne les propriétés bâties, un dégrèvement peut être accordé, à due concurrence, quand les frais d'entretien et de réparations excèdent, pour une période *quinquennale*, la quotité d'un sixième du revenu annuel, fixée à l'article 5, § 1er.

II. — *Taxe mobilière.*

ART. 6.

L'article 21 est complété comme suit :

La taxe sur les revenus des capitaux investis n'est due qu'après déduction, sur les bénéfices, de la rémunération normale du travail personnel et effectif de l'exploitant; toutefois, cette déduction ne peut en aucun cas être inférieure à 5,000 francs et au delà de cette

ART. 3.

Volgend lid wordt aan artikel 8 toegevoegd :

De in bebouwing gebrachte woeste en onbebouwde gronden zijn echter slechts met ingang van het tiende jaar na de ontginning op grond van den nieuwen aard en van belastbaar.

Voor de nieuw beboschte gronden wordt dit uitstel gebracht op twintig jaar te beginnen met den houtaanplant.

ART. 4.

De retributie van 50 centiem voor iedere ten voldoening van artikel 12 aan pachters of huurders afgegeven waarschuwing wordt op 2 frank gebracht.

ART. 5.

§ 2 van artikel 13 wordt gewijzigd als volgt :

§ 2. Met betrekking tot de gebouwde eigendommen mag er ontheffing tot het vereischte bedrag worden toegestaan, wanneer de onderhouds- en herstellingskosten, over een *vijfjarig* tijdperk, de bij artikel 5, § 1 vastgestelde quotiteit van een zesde deel van het jaarlijksch inkomen overtreffen.

II. — *Belasting op roerende zaken.*

ART. 6.

Artikel 21 wordt aangevuld als volgt :

De belasting op de inkomsten uit aangewende kapitalen is slechts verschuldigd na aftrekking, op de winsten, van de normale vergelding van den persoonlijken en wezenlijken arbeid van den exploitant; deze afhouding mag echter in geen geval minder dan

somme elle ne peut excéder le quart du bénéfice total.

ART. 7.

Il est loisible aux intéressés de demander que le montant de leurs capitaux investis soit fixé forfaitairement, pour une période triennale, au montant dûment constaté au début de cette période.

III. — *Taxe professionnelle.*

ART. 8.

§ 1er. Le dernier alinéa du § 3 de l'article 27 est modifié comme suit :

Est également déduite, la partie des bénéfices assujettie à la taxe mobilière sur les revenus, soit des capitaux investis, soit des actions ou parts.

§ 2. Par modification au § 4 de l'article 27 susmentionné, le minimum de la taxe professionnelle des personnes qui exercent leur profession en Belgique, sans y avoir leur domicile, leur résidence ou un établissement fixe, est porté de 60 à 100 francs.

ART. 9.

Le § 1er de l'article 32 est complété par la disposition suivante :

Les redevables ont la faculté de demander que leurs revenus imposables soient fixés forfaitairement, pour une période triennale, sur la base de la moyenne annuelle des revenus, dûment constatés, des trois dernières années.

Cette disposition est applicable à tous les redevables, y compris ceux qui jouissent des rémunérations visées à l'article 25, 2°.

5,000 frank beloopen en, boven dit bedrag, het vierde deel van de gansche winst niet overtreffen.

ART. 7.

Het staat den belanghebbenden vrij te vragen dat het bedrag van hun aangewende kapitalen forfaitair bepaald worde, over een driejarig tijdperk, op het bij den aanvang van dit tijdperk behoorlijk vastgesteld bedrag.

III. — *Bedrijfsbelasting.*

ART. 8.

§ 1. Het laatste lid van § 3 van artikel 27 wordt gewijzigd als volgt :

Wördt insgelijks afgetrokken het gedeelte van de winsten dat onderworpen is aan de belasting op roerende zaken geheven op de inkomsten, 't zij uit aangewende kapitalen, 't zij uit actiën of aandeelen.

§ 2. Bij wijziging van § 4 van eventueel artikel 27 wordt het minimum van de bedrijfsbelasting, geheven op personen die hun bedrijf in België uitoefenen zonder er hunne woonplaats, hunne verblijfplaats of een vaste inrichting te hebben, van 60 op 100 frank gebracht.

ART. 9.

§ 1 van artikel 32 wordt aangevuld door de volgende bepaling :

De belastingschuldigen kunnen vragen dat hunne belastbare inkomsten forfaitair zouden bepaald worden, over een driejarig tijdperk, op grondslag van het jaarlijksch gemiddelde van de gedurende de laatste drie jaren behoorlijk vastgestelde inkomsten.

Deze bepaling is van toepassing op al de belastingplichtigen, met inbegrip van degenen die de onder artikel 25, 2° voorziene bezoldigingen genieten.

IV. — *Taux des impôts cédulaires.*

ART. 10.

Le second alinéa de l'article 33 est remplacé comme suit :

Les cotes inférieures à 3 francs ne sont pas portées aux rôles.

ART. 11.

§ 1er. Les §§ 1 à 3 de l'article 35 sont remplacés comme suit :

ART. 35, § 1er. La taxe professionnelle est appliquée, pour chaque redevable par tranche de revenus annuels de 10,000 francs et moins, ou à raison de toute somme proportionnellement équivalente pour les périodes inférieures ou supérieures à un an.

§ 2. Le taux, y compris les parts des provinces et des communes, est fixé à 2 % pour la première tranche et augmente graduellement de 1 % pour chaque nouvelle tranche, sans pouvoir dépasser 10 % pour la partie des revenus excédant 80,000 francs.

V. — *Dipositions diverses,*

ART. 12.

Les deux derniers alinéas du § 1er de l'article 59 sont remplacés par les dispositions suivantes :

Pour les impôts sur les revenus, non retenus à la source, de même qu'en ce qui concerne l'impôt sur le mobilier et la contribution personnelle, les redevables sont tenus de verser, avant le 1er mai de chaque année, une somme au moins égale à la moitié, soit de celle qu'ils ont payée pour l'année antérieure, soit du montant approximatif des cotisations qui résulteront de leurs déclarations relatives à ces impôts. A leur demande, ce montant est indiqué par le

IV. — *Bedrag van de cedulaire belastingen.*

ART. 10.

Het tweede lid van artikel 33 wordt vervangen door hetgeen volgt :

De aanslagen van minder dan 3 frank worden niet in de kohieren opgenomen.

ART. 11.

§ 1. §§ 1 tot 3 van artikel 35 worden vervangen door hetgeen volgt :

ART. 35, § 1. De bedrijfsbelasting wordt, voor elken belastingschuldige, toegepast per schijf jaarlijksche inkomsten van 10,000 frank en minder, of op grond van elke evenredig gelijkwaardige som over de tijdvakken van minder of meer dan een jaar.

§ 2. Het bedrag, met inbegrip van de aandeelen der provinciën of gemeenten, wordt op 2 t. h. gesteld voor de eerste schijf en verhoogd trapsgewijze met 1 t. h. voor elke nieuw schijf, zonder 10 t. h. voor het inkomstengedeelte boven 80,000 frank te mogen overschrijden.

V. — *Verschillende bepalingen.*

ART. 12.

De laatste twee leden van § 1 van artikel 59 worden vervangen door de volgende bepalingen :

Wat de niet bij de bron afgehouden inkomstenbelastingen, zoomede de belasting op het mobilair en de personeele belasting betreft, zijn de belasting-schuldigen er toe gehouden, vóór 1 Mei van elk jaar, eene som te betalen minstens gelijk aan de helft hetzij van die welke zij voor het vorig jaar hebben betaald, hetzij van het benaderend bedrag van de aanslagen die uit hunne aangiften betreffende deze belastingen zullen voortspruiten. Op hun verzoek

contrôleur compétent. Les sommes restant dues sont payables au plus tard un mois après la réception de l'avis de cotisation et de l'avertissement extrait de rôle.

ART. 13.

§ 1er. Il est établi une taxe spéciale de 5 % sur le produit net des coupes ou des ventes de bois, c'est-à-dire sur leur produit brut diminué d'un cinquième pour tous frais. Cette taxe est payable dans le mois de la coupe ou de la vente, au bureau du receveur des contributions du ressort; elle est recouvrée éventuellement selon les dispositions applicables en matière d'impôts directs.

§ 2. Un dixième de la dite taxe est attribué aux communes. Il ne peut être ajouté à cette taxe des impôts additionnels ou d'autres impositions de même nature.

VI. — *Disposition transitoire.*

ART. 14.

§ 1er. Les dispositions de la présente loi sont exécutoires à partir du 1er janvier 1928.

§ 2. Le forfait en matière de taxe professionnelle sera appliqué pour chacun des exercices 1928, 1929 et 1930 sur la moyenne des revenus imposables des deux années précédentes, ceux de 1926 étant augmentés de moitié.

Donné à Bruxelles, le 4 juillet 1927.

wordt dit bedrag door den bevoegden Toeziener aangeduid. De nog verschuldigde sommen zijn betaalbaar binnen de maand waarin de belastingplichtigen het aanslagbericht of het waarschuwingssuittreksel uit het kohier ontvangen.

ART. 13.

§ 1. Er wordt een bijzondere belasting gevestigd van 5 t. h. op het netto-bedrag van de houtvellingen of -verkoopingen, d. w. z. op het bruto-bedrag er van verminderd met eene vijfde voor alle kosten. Deze belasting, is betaalbaar binnen de maand waarin de velling op de verkoop is geschied, ten kantore van den ontvanger der belastingen van het gebied; zij wordt eventueel ingevorderd volgens de inzake rechtstreeksche belastingen toepasselijke bepalingen.

§ 2. Een tiende van bewuste belasting wordt aan de gemeenten toebedeeld. Er mogen geene opeentiemen op dezen grondslag noch soortgelijke belastingen worden gevestigd.

VI. — *Overgangsbepaling.*

ART. 14.

§ 1. De bepalingen van deze wet zijn uitvoerbaar met ingang van 1 Januari 1928.

§ 2. Het forfaitair bedrag inzake bedrijfsbelasting zal voor elk der dienstjaren 1928, 1929 en 1930 toegepast worden op het gemiddelde van de belastbare inkomsten der twee vorige jaren, met dien verstande dat die van 1926 met de helft vermeerderd worden.

Gegeven te Brussel, den 4 Juli 1927.

ALBERT.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances,

VAN 'S KONINGS WEGE :

De Minister van Financiën,

Bon HOUTART.